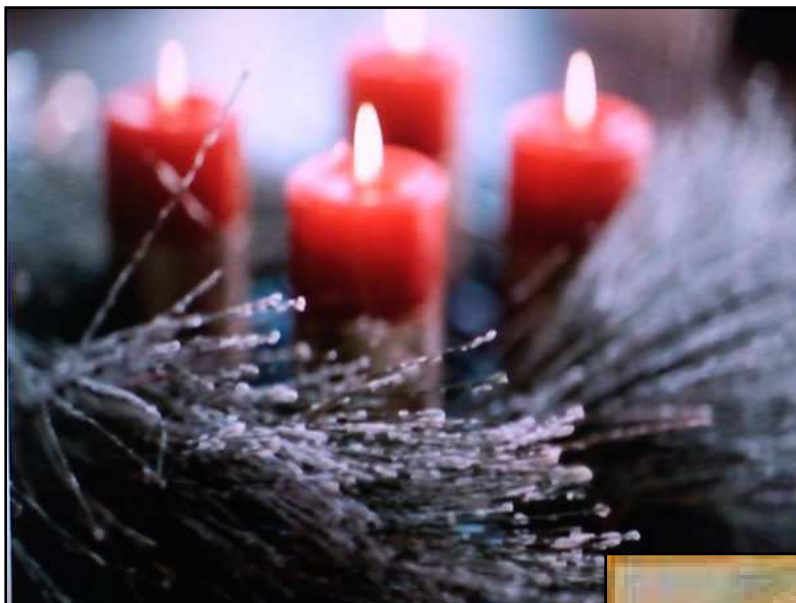

Střípky z naší farnosti

Č. 14

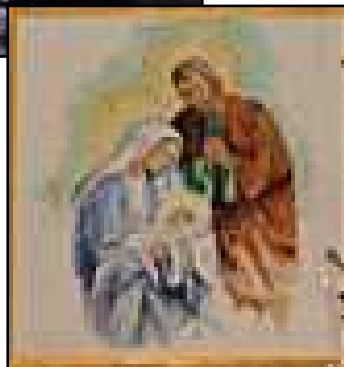
Zpravodaj farnosti Kněždub

4/2014

*„Hle, panna počne a porodí syna
a dají mu jméno Immanuel –
to je Bůh s námi.“
(Mt 1, 23)*

A když Bůh je s námi, kdo proti nám?

EVANGELIUM Mt 22,34-40

Když se farizeové doslechli, že Ježíš umlčel saduceje, shromáždili se u něho a jeden z nich, znalec Zákona, ho chtěl přivést do úzkých a zeptal se: "Mistře, které přikázání je v Zákoně největší?"

Odpověděl mu: "Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí." To je největší a první přikázání. Druhé je podobné: 'Miluj svého bližního jako sám sebe.' Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci."

Bratři a sestry, zaznělo k nám dvojí přikázání lásky. „Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí. A druhé: Miluj svého bližního jako sám sebe.“ Jak srozumitelná, jednoduchá Boží přikázání. A přece kolik podob, karikatur, nepochopení, manipulací, získala tato přikázání.

Třeba, jedni se zbožně modlí, ale o bídu druhých lidí se moc nestarají. Jiní říkají: „Co je nám po Bohu? Stačí, když se lidé spojí v opravdovém bratrství.“ Ale Pán Ježíš už před dvěma tisíciletími řekl, že jedno bez druhého není možné: Miluj Boha a miluj i bližního. Vždyť kdekdo se dnes pohoršuje nad lidmi, kteří chodí zbožně do kostela, ale doma jsou zlí a nesnášenliví. Ono vlastně nelze jinak dokázat opravdovost lásky k Bohu, než ochotnou službou lidem, kdykoli nás potřebují. Bez toho je zbožnost jen sentimentálním pocitem. Člověk sám bez Boha má dost potíží, jak vyjít sám se sebou, jak unést své vlastní chyby a nedostatky. Člověk sám neunese ani sebe, jak má pak vyjít s lidmi kolem něj? Někteří lidé koncentrují všechnu nevoli na jednoho člověka ze svého okolí, na kterého jsou neustále nasupeni. Jiní propadají podrážděnosti a nevrlosti vůči všem a to není o nic lepší. Člověk sám nic lepšího nedokáže. Teprve v Boží lásce získáme jiné měřítko, jiný pohled na sebe a na druhé:

Bratři a sestry, když Bůh mě má rád takového, jaký jsem, i při mé ubohosti; když Bůh to vydrží s lidstvem a světem, pak i já to mohu vydržet se sebou, s lidmi kolem sebe, s mým světem. Láska k člověku je zkušební kamenem, zda je láska k Bohu pravá nebo jen prázdný cit. Nestačí jen zbožné obrácení mysli k Bohu, jak to křesťanský svět dělal v minulosti. Nestačí ani snaha o vylepšení lidstva, jak se to často dělá dnes, neboť ...

Povinnost bez lásky dělá člověka mrzutým,

odpovědnost bez lásky činí bezohledným,

spravedlnost bez lásky dělá člověka tvrdým.

Moudrost bez lásky dělá člověka hrozným,

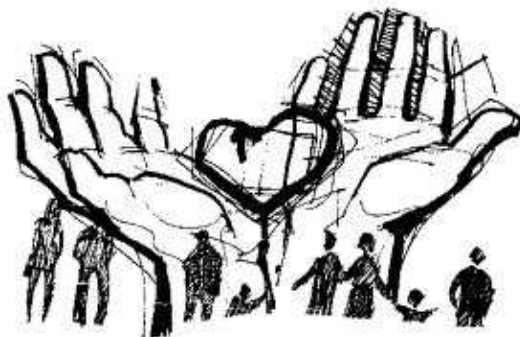
přátelství bez lásky činí falešným,

pořádek bez lásky činí malicherným,
čest bez lásky činí domýšlivým,
majetnost bez lásky činí lakomým.
Víra bez lásky činí fanatickým
a život bez lásky nemá smysl.
Ale život v lásce je štěstí a radost.

Ano, láska k Bohu a bližnímu patří dohromady jako dvě stěžeje jedné dveří. Je to taková spojitost jako u krevního oběhu. Jako krev v plicích se musí okysličit, aby živila všechny údy, tak naše láska se musí zušlechtit v Bohu, aby oživovala lidské vztahy. Jako krev musí projít všemi údy, než se vrátí zpět do srdce. Tak je tomu také s lidskou láskou. Když postavíme zeď odmítání mezi sebou a bližním, stává se i nepřekročitelnou zdí mezi tebou a Bohem.

Kéž by se nepotkával s takovými křesťany, kteří dovedou slzet dojetím nad Ježíšovým utrpením, ale bída bližního se jich nedotkne. Kéž by neviděl ty křesťany, kteří uctivě zdraví každý kříž na rozcestí, ale svého souseda nepozdraví. Vždyť pouhá nábožnost činí lásku k Bohu lží. Pouhá humanita zůstává velmi často jen u hezkých řečí. Ale pravý Ježíšův učedník, slouží nebeskému Otci tím, že se s láskou věnuje svým bližním. Tak je to správné a tak bychom si to měli zapamatovat: **Bez lásky k bližnímu by naše zbožnost byla lží!**

P. Miroslav Bambuch

*„Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uvidí Boha.
Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni Syny Božími.“*
Mt 5, 8-9

Papež kázal o tom, jak se má křesťan bránit před vlašností a zkažeností

Obrácení je milost, „Boží navštívení“.

(Papež toto téma komentoval na základě prvního liturgického čtení z knihy Zjevení (3,1-6.14-22) a setkání Ježíše se Zacheem vyličené v evangeliu (Lk 19,1-10).)

„V prvním čtení – podotkl papež – požaduje Pán po laodicejských křesťanech obrácení, protože zvlažněli. Pěstují spiritualitu pohodlnosti a říkají si: »Dělám, co mohu, ale jsem klidný a nenechám se někým rozrušit nějakými podivnostmi«. Kdo takto žije, usoudil papež, myslí si, že mu nic nechybí: »V neděli chodím do kostela, denně se modlím, mám dobrý pocit, jsem v milosti Boží, jsem bohatý a nic potřebuji, je mi dobře«. Tento duševní stav – varoval papež – je hříšný stav, je to duchovní pohodlnost, stav hříchu. A takovému říká Pán zcela bez servítků: »protože jsi vlašný... vyplivnu tě z úst« (Zj 3,16). Dává mu však také radu, aby se »oblékl«, protože zpohodlnělí křesťané jsou nazí.“

Potom – dodal papež – následuje druhá výzva k těm, kteří žijí zdáním, tedy zdánlivým křesťanům, kteří jakoby žijí, ale jsou mrtví. Pán od nich žádá, aby bděli. Zdání – řekl papež – je rouškou těchto mrtvých křesťanů a Pán je volá k obrácení.

„Patřím mezi tyto křesťany? Jsem živý uvnitř, mám duchovní život? Vnímám Ducha svatého, naslouchám Duchu svatému, postupuji vpřed anebo se mi zdá, že všechno jde dobře, nemám si co vyčítat, mám dobrou rodinu, lidé mne nepomlouvají, nic mi nechybí, svatbu jsem měl v kostele... jsem »v milosti Boží«, jsem v pohodě. Takové je zdání! Takoví křesťané jsou zdánliví, jsou mrtví. Je třeba hledat život uvnitř, upamatovávat se a bdít, nabýt sil k cestě vpřed. Obrátit se od zdání k realitě, od vlašnosti k horlivosti.“

Třetí výzva k obrácení se týká Zachea, »vrchního celníka, velmi bohatého«, jak podotýká evangelium. „Byl zkorumpovaný – řekl papež – pracoval pro cizince, pro Římany, a zrazoval svoji vlast“.

„Byl jako mnozí jiní vládcí, které známe: byl zkažený. Takoví, místo aby sloužili lidu, vykořisťují jej, aby sloužili sobě samým. Ve světě takoví jsou. Lidé

je nechtějí. Takovýto člověk nebyl vlažný, nebyl mrtvý, nýbrž ve stavu hnilobného rozkladu. Zkrátka zkažený. Uvnitř však něco vnímal. Říkal si: »tento prorok, který uzdravuje a o kterém říkají, že velmi dobře mluví, mě zajímá a chtěl bych jej vidět.« Duch svatý je chytrý. Zasel setbu zvědavosti a Zacheus, aby Ježíše spatřil, začne si dokonce počínat směšně. Představte si nějakého významného vládcu, který je navíc zkorumpovaný, ale rozhodne se vylézt na strom, aby viděl procesí. Představte si, jak je to směšné.“

„Zacheus – řekl dále papež – se nestyděl. Chtěl spatřit Ježíše, působil v něm Duch svatý. Potom do jeho srdce vstoupilo Boží Slovo a s tímto Slovem přišla radost. Ti pohodlní a zdánliví – zdůraznil František – zapomněli, co je radost, zatímco tento zkorumpovaný člověk ji náhle zakusil. Jeho srdce se změnilo, obrací se. A Zacheus hned slibuje, že vrátí čtyřnásobně to, co ukradl.“

„Jakmile obrácení dospěje do kapes, je jisté. Existují křesťané, kteří jsou křesťany srdcem? Ano, to jsou všichni. Křesťané duší? Všichni. Křesťanů kapes je však nemnoho. V tomto případě však obrácení nastalo ihned. Je autentické. Zacheus se obrátil. Avšak ti, kteří nechtěli konverzi, nechtěli se obrátit, »jakmile to uviděli, reptali a říkali: Vešel jako host k hříšníkovi« (Lk 19,7). Podle nich se Ježíš pošpinil, ztratil čistotu a musí se očistit, protože vešel do domu hříšníka.“

„Toto jsou tři výzvy k obrácení – pokračoval papež - a Ježíš je adresuje vlažným, pohodlným, zdánlivým, těm, kdo se považují za bohaté, ale jsou ubozí, nemají nic a jsou mrtví. Boží Slovo – řekl papež – je schopno změnit všechno.

Ne vždycky však máme odvahu uvěřit v Boží Slovo a přijmout toto Slovo, které uzdravuje nitro. Církev chce, abychom v těchto posledních týdnech liturgického roku hodně a velmi vážně přemýšleli o svém obrácení, protože jedině tak budeme moci postupovat vpřed na cestě křesťanského života. A říká nám, abychom si připomínali Boží Slovo, abychom se na ně upamatovávali, střežili Boží Slovo, řídili se jím a začali nový, obrácený život.

prezvalo z www.radiovaticana.cz

Duchovní odpoledne se sestrou Lucíí

V sobotu 15. 11. 2014 jsme mohli prožít krátkou duchovní obnovu se sestrou Lucíí z Komunity Blahoslavenství z Dolan u Olomouce. Naše obnova začala v půl třetí krátkou modlitbou chval, do které se mohli všichni zapojit. Následovalo povídání sestry Lucie, která přiblížila a vysvětlila různé způsoby modlitby nad Písmem.

Povídání to bylo velmi zajímavé, nejen

proto, že jsme se mohli dozvědět o různých způsobech modlitby nad Písmem a čtení Písma. Ale zvláště proto, že sestra Lucie své povídání doprovázela zkušenostmi ze svého života, se svým bojem o modlitbu a o četbu Písma. Bylo moc zajímavé poslouchat řádovou sestru, jak mluví o svých „bojích“ při modlitbě. Mohli jsme zjistit, že i řádová sestra musí každodenně bojovat své malé souboje pro zachování věrnosti k modlitbě a četbě Písma. Myslím, že jsme se všichni zasmáli, když sr. Lucie popisovala, co všechno ji napadá právě!!! v tu chvíli, kdy chce věnovat čas modlitba a četbě Písma, kolik potřebných věcí a množství potřebné práce by mohla ještě zvládnout.

Po krátkém odpočinku, posílení, jsme si mohli všichni vyzkoušet způsob modlitby nad Písmem právě sr. Lucíí zmíněný. Byl to způsob „rezonování“ určitých částí vět, slov Písma při jeho čtení. Sr. Lucie nás spravedlivě rozpočítala do skupinek, které se přesunuly – jedna byla v sakristii, druhá byla v kostele a třetí zůstala v pastoračním domě. Proto také došlo k situaci, že nemohl být otevřen kostel dříve, než probíhající modlitba skončila.

Celé naše odpoledne jsme zakončili slavením mše svaté. A protože se nám i přes slíbenou účast nedostavila naše schola, museli jsme požádat o příspěvní členy komunity - sr. Lucii, Veroniku i Andreu.

Já, ale i všechny maminky z našeho společenství, jsme se na setkání se sestrou Lucií i všemi ostatními z komunity velmi těšili. Pro mne bylo celé odpoledne krásným setkáním se životem zasvěceným Kristu, s touhou nás všech po Božím slově a s touhou po modlitbě a nakonec setkáním se samotným Kristem v eucharistii.

Jsem ráda, že můžeme v naší modlitbě nad Písmem pokračovat společně – jak už bylo naším otcem Mirkem ohlášeno, každé první úterý v měsíci, začínáme ve Tvarožné Lhotě. Doufám, že všichni, kteří mají touhu v srdci po Božím slově a po modlitbě se k nám přidají. Vůbec nezáleží na tom, jestli máme zkušenosti, jestli jsme byli na zmíněném odpoledni a tak podobně..., je důležitá jenom touha po společné modlitbě a četbě Písma.

Martina Šimšová

PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DÍLO DĚTÍ

Papežská misijní díla koordinují a zajišťují misijní činnost katolické církve ve všech kontinentech, zvěstují evangelium, učí lidi v misiích hospodařit, vedou je k spoluúčasti, respektují jejich důstojnost. PMD zajišťují přímou pomoc pod patronací Sv. otce a Kongregace pro evangelizaci národů i skrze **Papežské misijní dílo dětí**, které staví na křesťanské výchově, solidaritě.

Heslem PMDD je „**DĚTI POMÁHAJÍ DĚTEM**“. Děti v Misijním klubku postupně poznávají nejen samy sebe, ale i životy dětí v jiných kontinentech. Tam, kde děti trpí hladem, bídou, nemocemi. A snaží se pomoci. Pomoci stavět „MOST“. Propojovat tak svůj život se životem jiných. Modlitbou, Obětí, Službou, Tvořivostí. Každodenní modlitbou dětí – misionářů je **Zdravas Maria**. Patronkou misíí je **sv. Terezie z Lisieux**, jejíž socha zdobí i náš kostel.

I v naší farnosti se od září začalo utvářet Misijní klubko pod záštitou Papežského misijního díla. Je to parta super kluků a holek, kteří se schází pravidelně každý pátek od 18h do 20h na faře.

Z činnosti Misijního klubka:

MISIJNÍ NEDĚLE

V neděli 26. října se v naší farnosti konala **sbírka na misie**. Při této příležitosti chtěly děti z Misijního klubka přiblížit podstatu pomoci skrze misie. Přinášely obětní dary za různé kontinenty a prosily za děti, které tam žijí. Jednotlivé kontinenty mají svou specifickou barvu. Evropu symbolizuje barva bílá, Ameriku barva červená, Afriku barva zelená, Austrálii a Oceánii barva modrá a Asii barva žlutá. V průvodu přinesly děti i misijní růženec právě v jednotlivých barvách světadílů.

Ve mši svaté děti zazpívaly i **hymnu Papežského misijního díla „POŠLI MĚ, PŮJDU JÁ“**, která měla přiblížit smysl a podstatu misijní činnosti. Missio znamená poslání. Poslání každého z nás.

Chtěla bych ze srdce poděkovat všem dětem, které se zapojily do průběhu Misijní neděle a přiblížily tak ostatním důležitost poslání každého křesťana. A jak řekl sv. Jan Pavel II.: „*Misionářství nám napomáhá růstu ve víře a činí z nás radostné následovníky Krista.*“

PŘEDNÁŠKA O MISII V AFRICKÉ ZAMBII

O pomoci druhým lidem nám do Misijního klubka přišel povyprávět jeden říjnový páteční večer i Jakub Kučera, který strávil v Zambii půl roku. Poznával tuto zemi, lidi v ní žijící a zejména se věnoval vzdělávání a pomoci dětem, ale i radám a pomoci učitelům. Seznámil se s nejrůznějšími nemocemi, kterými tamní lidé většinou trpí. Na vlastní oči mohl poznat chudobu zdejších lidí, podmínky, ve kterých žijí ... Pomáhal praktickými radami i svou prací dotvářet lepší podmínky pro život těchto lidí.

Byli jsme všichni moc rádi, že se s námi přišel podělit o svou zkušenost. A jak sám řekl, i on cítí jako poslání pomoc druhým lidem. A to je moc dobře. Jakákoliv pomoc člověka člověku je pro život velmi důležitá a nepostradatelná.

Bylo to velmi poutavé a zajímavé vyprávění, které dotvářely fotografie z Jakubova působení v Africe. Mockrát Jakubovi děkujeme za jeho čas, který si pro nás udělal.

Za všechny mladé misionáře, teta Lenka

Papež František spojuje misie s radostí a připomíná, že když se dělíme s těmi nejpotřebnějšími, spatřujeme v nich Kristovu tvář.

Vložme naše úsilí pod ochranu Panny Marie, která nás cestou misijní radosti bude ráda doprovázet.

Papežská misijní díla v ČR

Papežská misijní díla (PMD) znovu obnovila svoji činnost v České republice v roce 1993. Během komunismu byla jejich činnost zakázána. Pod patronací biskupa – delegáta pro misie řídí a koordinuje misijní činnost u nás národní kancelář v čele s národním ředitelem PMD.

Delegát pro misie - arcibiskup Mons. Jan Graubner

Misijní motto:

*“Abyš nebyl sobec, musíš se dělit o to, cos dostal.
To platí zvláště o daru víry.”*

**Národní ředitel Papežských misijních děl -
ThDr. Ing. Jiří Šlégr (od r. 1998)**

Oblíbený misijní citát:

*“Chceme dělat jen nepatrné věci, ale s obrovskou láskou.”
(bl. Matka Tereza)*

Myslivecká pouť ke sv. Hubertovi Neděle 12. října 2014

V měsíci říjnu, se stejně jako loni na nedělní mši svaté sešli členové mysliveckého sboru, aby společně s ostatními oslavili svatohubertskou pouť.

Svatého Huberta (656-727) podle vyprávění oslovilo v přírodě při lovu nečekané setkání s jelenem, který měl mezi paroží zářící kříž. A promluvil k němu nadpřirozený hlas, který se ho zeptal: „Huberte, proč stále lovíš a honíš zvěř. Je na čase, abys začal hledat mě, který jsem se za tebe obětoval.“ Po

tomto zážitku se Hubert stává knězem a později i biskupem.

Příroda patří neoddělitelně k člověku. Je to dar od Boha, o který je potřeba pečovat, starat se o něj. Kráso přírody vnímá každý člověk, který jí prochází, pozoruje ji, poslouchá... Vnímá ji svým klidem, pokojem, tichem. A tato slova může bezesporu potvrdit každý myslivec,

kteřý se rozhodl, že vstoupí do tajů přírody a složením myslivecké zkoušky zpečetil svůj dobrý úmysl starat se svědomitě o tento velký Boží dar. Dar, za který je třeba velmi děkovat. A jak nejlépe vyjádřit Bohu své díky než modlitbou ve mši svaté.

V neděli 12. října tak byl kostel slavnostně nazdoben. U oltáře se rozprostřelo kousek přírody v podobě stromů, jehličí, trofejí jednotlivých zvířat, přírodních květin apod. Po mši svaté bylo venku pro všechny připraveno přátelské pohoštění. Všem myslivcům tak patří velké poděkování za krásně prožitou slavnostní mši svatou.

***„Pokud žijeme,
jsou nám dveře milosrdenství otevřeny.
Ti, kdo si je nezmocní,
budou muset projít branou zavržení.
Uvaž tedy čím jsi byl, co jsi a čím za krátko budeš!
Svá provinění naprav pokáním
a smíř se s Bohem!“
(sv. Hubert)***

KNEŽDUBSKÉ HODY 19. října 2014

Jako každoročně v polovině října zaplnila náš kostel krása a bohatost zdejšího kroje. Je radost dívat se na zářící mláďí, které přišlo poděkovat Pánu Bohu za všechny dary, které od Něj máme.

Krása a čistota kroje symbolizuje krásu a čistotu lidského srdce. Tak jak se s opatrností obléká člověk do kroje, jak o něj pečuje, udržuje ho v čistotě a když se s ním ukáže na veřejnosti může být na sebe hrdý. Tak je tomu i se srdcem člověka. Pečovat o své srdce, udržovat ho v čistotě a nebát se s hrdoostí, ale zároveň s pokorou vyjít vstříc každému dni, každému okamžiku.

Hody jsou u nás spojeny se svatou Terezií, která byla v úzkém spojení s Bohem. Poznala, že krása a čistota srdce je to největší bohatství, které člověk za svůj život může získat.

„Nikdy neopouštějte tak dobrého přítele, kterým je Ježíš. Zvyknete-li si mít ho blízko u sebe a uvidí-li On, že Ho voláte s láskou, a že žijete hlavně proto, abyste Mu dělali radost, nikdy Ho neztratíte, nikdy vás nezanedbá, ale pomůže vám s každou prací. Bude všude s vámi.“

(Sv. Terezie)

ROZHOVOR S KAPLANEM PRO MLÁDEŽ

Je tomu více než rok, kdy byl náš otec Miroslav zvolen do funkce kaplana pro mládež celého děkanátu. Jsme rádi, že si náš otec udělal čas, aby nám trochu přiblížil, co všechno obnáší tato funkce a jak ji vnímá ze svého pohledu.

Otče, můžete ve stručnosti nastínit, co obnáší funkce kaplana pro mládež?

Úkolem kaplana pro mládež je stmelovat a podporovat mládež ve společných duchovních, sportovních a také kulturních aktivitách tak, aby mládež o sobě vzájemně ve své farnosti a v rámci svého děkanátu věděla. Rovněž je jeho naplní propojovat děkanátní mládež s mládeží na úrovni diecéze celé republiky a také celého světa. Tzn. kaplan pro mládež, zve na diecézní akce, jako je diecézní setkání mládeže, či ministrantů, tak i na různé programy vycházející s centra pro mládež v Olomouci, tak z mládežnického střediska v Rajnochovicích, které se dělí na faru, nazývající se přístav a Archu, táborové středisko. Také zprostředkovává pozvání na celostátní setkání mládeže, které je zhruba jednou za tři roky nebo celosvětové setkání, které je vyhlášováno Svatým otcem. K tomu, aby kaplan pro mládež věděl vše potřebné slouží čilá emailová komunikace s centrem pro mládež a také pravidelné setkání kaplanů pro mládež, kde máme možnost ovlivňovat a zároveň tvořit potřebné programy. Tak se tedy můžeme těšit na diecézní setkání mládeže, které proběhne v Prostějově ve dnech 27. a 28. března.

Jaký je pravidelný program práce s mládeží?

K pravidelnému programu patří setkávání animátorů, zástupců mládeže z jednotlivých farností. Toto setkání je jednou za měsíc, na kterém se plánují akce na další měsíce a vždy se chystá jedna realizace v aktuálním měsíci. Je tu vzájemná snaha nedělat více než jednu společnou akci pro mládež v děkanátu za měsíc. Ale vždy se to nevydaří. Letos máme již za sebou říjnové Mpéčko (mládežnický pátek) ve Tvarožné Lhotě, kde byla naším společným tématem „Pýcha“ a pak následovala pro mládež velká hra, za kterou děkujeme našim animátorům v čele s hlavní animátorkou Radkou Zalubilovou. Rovněž listopadové setkání mladších schol na Lidovém domě ve Vnorovech. Před každou akcí je vždy setkání s animátory.

Je velké přání kaplana pro mládež, aby vznikali farní společenství. Na vesnicích se nám to moc nedaří, ve městech je to trochu lepší. Neboť moje osobní zkušenost ukazuje, že to je vzácné a dobré, co pomáhá mladým s vírou v období dospívání a postpuberty. Neboť zde může mladý člověk realizovat svou víru ve společenství podobně smýšlejících a jednajících, což je velice důležité, aby měl mladý svou partu, kam může v dobrém zapadnout.

V letošním roce proběhlo u nás ve farnosti dvoudenní Děkanátní setkání mládeže. Vzpomenete si ještě, co bylo náplní tohoto setkání, co bylo hlavní myšlenkou, a jak byste toto setkání zhodnotil?

Ano, je to tak a konalo se u nás v Kněždubu na Sokolovně. I když nás nebylo mnoho, o to to bylo intenzivnější a hlubší. Bylo dvoudenní a konalo se 28. a 29. března. V pátek večer jsme s mladými mohli společně zažít pesachovou, židovskou velkonoční večeři, kterou poprvé slavili Izraelité při východu z Egypta, země otroctví do zaslíbené země. A kterou slavil také Ježíš se svými učedníky a při které ustanovil Eucharistii, která je tím nejzákladnějším úhelným kamenem, na kterém můžeme stavět každým svatým přijímáním. Po pesachové večeři jsme se odebrali do kostela na adoraci, abychom s Pánem Ježíšem strávili večerní modlitbu, jako Ježíš se svými učedníky v Getsemanské zahradě. V sobotu dopoledne jsme hráli vekou katechetickou hru na Kočovníky a Osadníky, která mladým přibližovala dvojí pohled a zkušenost z víry. Pohled konzervativnějšího křesťana, vyznávající jasný řád a pravidla v duchovním i světském životě a zároveň pohled charismatického křesťana ochotného reagovat na různé výzvy Boží i přesto, že nejsou předem jasně plánovány a stanoveny, ale jsou okamžitou reakcí a pomocí těm, kteří se ocitají v jakési duchovní nouzi.

Musím říct, že reakce mnoha mladých byla zajímavá, hloubavá a přemýšlející. Jako bych cítil, že se s nimi nikdo takto o víře doma nebaví, doma se takto o věcech nepřemýšlí.

A poslední otázka: Když se ohlédnete zpět na celý rok, co vás při práci s mládeží nejvíce potěšilo a proč?

Nedá se přesně říct, co mě potěšilo, neboť kaplana pro mládež těší jiné věci, než ty, které těší samotné účastníky mládežnických akcí. Ale to není důležité, čím člověka Bůh zasáhne, důležité je, že se nechá oslovit. Mě osobně potěšilo konstatování mladých, že to, co jim nejvíce dalo, byly tématická kázání na mládežnických mších. A i přesto, že jsem celý rok postupoval podle jedné knížky s názvem: „Dělat těžké věci“, tak to mladým nevadilo. Letos společně probíráme: „Sedm hlavních hříchů“ a je vidět, že mladí mají po těchto věcech duchovní hlad. Ukazuje to na potřebu konat s mladými systematickou katechezi a zároveň najít možnosti, jak nabídnout systematickou katechezi jejich rodičům. Neboť to je cesta, jak oživit víru v našich rodinách.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem našim animátorům v čele s Radkou Zalubilovou, na kterých stojí podstatná část a úsilí při tvorbě všech programů. Děkuji také našim rodičům za podporu, odvoz tam i zpět a nejvíce děkuji mladým za odvahu scházet se, být spolu, mluvit spolu o víře a vzájemně se nést v modlitbě.

ROZHOVOR SE ZÁSTUPKYNÍ DĚKANÁTU PRO MLÁDEŽ

V letošním roce se stala animátorka Radka Zalubilová zástupkyní děkanátu pro mládež. Jinak řečeno je pravou rukou našeho otce, tedy kaplana pro mládež.

Mohla bys nám, Rady, přiblížit, co to znamená pro tebe v první řadě být animátorkou?

Animátor je mladý člověk, který by měl být zapálený pro Krista, být aktivním a to jakýmkoliv způsobem: ve farnosti, v děkanátu... měl by sloužit druhým a být přítelem mladých. Já osobně se snažím tyto body plnit, co nejvíce to jde (i když občas něco pokulhává 😊)

Co se pro tebe změnilo, když jsi zaujala místo zástupkyně děkanátu pro mládež? Co všechno obnáší tato funkce?

Náš děkanát se snaží pořádat různé akce pro mladé, jak eMPěčka (mládežnické pátky) tak třeba děkanátní ples nebo děkanátní volejbal. Mým úkolem je akci zorganizovat spolu s dalšími animátory – hlavně rozvrhnout, co kdo udělá a zajistí. Taky jezdím na setkání zástupců za děkanát, které je vždy jednou za půl roku na centru života mládeže v Rajnochovicích, odkud se dovídám, co se děje v diecézi (tento rok např. diecézní setkání mládeže v Prostějově). Na toto všechno mám ale úžasný tým animátorů z ostatních farností 😊.

A co se změnilo? Začínám mít čím dál méně času 😊.

A poslední otázka: ***Jaký je náš otec „šéf“ 😊 neboli jaká je spolupráce s otcem?***

Spolupráce s otcem je výborná, otec si na nás mladé vždy udělá i přes svůj vytížený program čas a je ochoten vyslechnout každý názor, vše zařídit a ví, kam nás mladé vede. A taky je pro každou srandu 😊.

*Děkujeme moc a na závěr ještě pozvání pro všechny mladé
na plánované akce děkanátu:*

eMPěčka 28. 11. 2014 – Sudoměřice a 22. 5. 2015/24.4. 2015 – Veselí n/ M
PLES v lososové barvě 7. 2. 2015 – Blatnička
Dívčí vybíjená 14. 3. 2015 – Kněždub
Diecézní setkání mládeže 28. 3. 2015
Děkanátní volejbal 25.4.2015/ 23.5. 2015

ŘÍJNOVÉ MP VE TVAROŽNÉ LHOTĚ

V pátek 24. 10. 2014 jsme pořádali ve Tvarožné Lhotě první říjnové eMPéčko (mládežnický pátek), kam nás mladých přijelo skoro 60! Tématem kázání otce Mirka byla pycha a celou mši nás doprovázela úžasná domácí schola.

Po mši svaté jsme se přesunuli na pastorační dům a začala hra – výcvik nových bojovníků proti mafii. Jako první jsme si představili poručíky jednotlivých farností – animátory a pak už začala hra, na které si mladí zkusili na šesti stanovištích různé úkoly např. přelézt žebřík, který drží svise zbytek skupinky, složit básničku nebo sníst zabalenou tatrunku bez pomoci rukou. Všichni tyto stanoviště zvládli a dostali certifikát o absolvování výcviku. Nakonec jsme se vrátili do pastoračního domu, kde pro nás bylo nachystané občerstvení od paní Šimšové a Komoňové, za což jim patří od nás všech velký dík.

Myslím, že se MP velmi povedlo díky spolupráci všech animátorů, ale i díky každému z účastníků, kteří se aktivně zapojovali a šlo vidět, že je to baví. Moc se na vás těšíme na MP v Sudoměřicích 28.11. nebo na dalších děkanátních akcích. Foto z akce na : <http://fotodekanat.rajce.idnes.cz/>

Bonus básnička jedné ze skupinek:

Děkujem Ti, Pane náš,
že nám tolik pomáháš,
Každý den, že při nás stojíš,
a že nás vždycky vysvobodíš.
Že nás máš vždy strašně rád,
můžeme Ti děkovat.

Pomáháš nám vždycky moc,
proto máme hezkú noc.
Za to všechno děkujem
a všechno Ti obětujem.

Radka Zalubilová

Festival mladších schol *23. listopadu*

Festival schol se v letošním roce uskutečnil ve Vnorovech a to v neděli 23. listopadu. Den po svátku sv. Cecílie, která je patronkou všech zpěváků, patronkou hudby. A opravdu bylo vidět, že sv. Cecílie myslela na všechny zpěváčky ve Vnorovech. Bylo krásné slyšet dětské hlásky plné radosti, jak chválí Pána svými písničkami. Výběr písní zvolili vedoucí velmi dobře. Písničky byly rytmické, veselé a opravdu krásně zaspívané.

Festivalu se zúčastnila i naše scholička z Kněždubu pod vedením Žanky Šantavé, která společně se svou sestrou Adélou, navštívila s dětmi písničky v pravidelných schůzkách. A jejich výkon na jevišti o tom všechny přesvědčil. Za svůj výkon obdrželi všichni zpěváčci nejen velký potlesk, ale i velkou tašku plnou nejrůznějších dobrot.

Poděkování za veškerou přípravu celého festivalu patří animátorům veselského děkanátu. Za naši farnost - zástupkyni děkanátu pro mládež Radce Zalubilové, dále Zuzce Piškulové a Marušce Šindlerové.

MINISTRANTSKÉ SCHŮZKY

aneb
PO STOPÁCH DONA BOSKA

Ministranti naší farnosti se scházejí pravidelně každých 14 dní s otcem Miroslavem na faře a společně se seznamují se životem velkého světce Dona Boska, který 16. srpna 2015 oslaví 200 let od svého narození. Každou schůzku mají ministranti připravené téma a po ní následuje hra k danému tématu.

Navíc pro každého ministranta jednotlivě probíhá soutěž na webových stránkách ministrantů olomoucké arcidiecéze, kde jsou připraveny otázky, týkající se právě života sv. Jana Boska. Motivací této soutěže neboli nejvyšší výhrou je zájezd do Itálie po stopách Dona Bosca – kde žil, studoval a pracoval – pro starší a výlet po stopách Dona Bosca v ČR pro mladší.
Více na www.ministranti.info

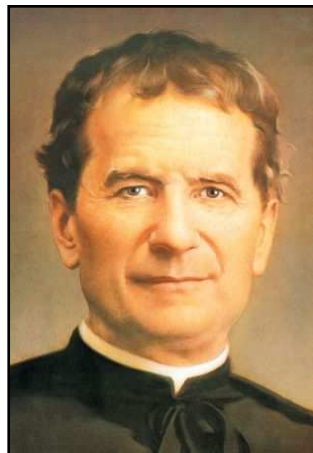

Don Bosco přibližně ve věku našich ministrantů vytvořil partu, kterou nazval Veselá společnost. Řídili se všichni jednoduchými pravidly:
**Žádná činnost, žádný rozhovor, za který by se musel křesťan stydět.
Plnit vlastní školní a náboženské povinnosti a být veselí.**

Ze života významného světce ...

Don Bosko

31. ledna

Jan Bosko se narodil 16. srpna 1815 ve vesničce Becchi ležící nedaleko italského města Turína. Celý život se věnoval mládeži, protože chtěl, aby z mladých lidí vyrostli poctiví občané a dobří křesťané.

Poté, co se stal knězem, vytvořil v Turíně se svými spolupracovníky i přes velké překážky domov pro chlapce, kteří žili na ulici. Tyto chlapce přímo vyhledával a učil je svým přístupem být lepšími a pracovitými. Staral se i o jejich vzdělání. Po vybudování oratoře mu na pomoc přijela i jeho maminka, která svou přítomností obohatila mnoho chlapeckých srdcí.

Do naší vlasti se dostal odkaz Dona Bosca roku 1927 – prvním českým „Donem Boscem“ se stal Ignác Stuchlý, který u nás založil salesiánské dílo. Don Bosco zemřel 31. ledna 1888 a jeho životní příběh zůstal i po jeho smrti velkým odkazem pro všechny.

MCh

Čtyři dny, které dělily Dona Bosca od vstupu do semináře, prožil v ústraní. Uvažoval o budoucím životě a napsal si sedm předsevzetí, která prozrazují, pro jaký styl života se rozhodl.

1. *Nebudu chodit na zábavy, do divadel, na veřejná představení.*
2. *Nebudu už závodit ani kouzlit ani chodit lovit.*
3. *Budu se ovládat v jídle, pití a odpočinku.*
4. *Budu číst jen náboženskou literaturu.*
5. *Budu bojovat proti myšlenkám, řečem, výrazům, četbě, které budou v rozporu s čistotou.*
6. *Každý den budu trochu rozjímat a konat duchovní četbu.*
7. *Každý den budu vyprávět epizody nebo myšlenky, kterými by se prosazovalo dobro.*

převzato z knihy Don Bosko od Teresia Bosca

Pastorační plán

prosinec - únor

24. prosince	Štědrý den – Vánoční bohoslužba pro děti a rodiče ve Tvarožné Lhotě ve 13.30h, v Kněždubě mše sv. ve 21.00h a ve 23.00h ve Tvarožné Lhotě
25. prosince	Boží hod Vánoční – mše sv. ve Tvarožné Lhotě v 9.00h a v Kněždubě v 10.30h
26. prosince	Svátek sv. Štěpána - mše sv. ve Tvarožné Lhotě v 9.00h a v Kněždubě v 10.30h
26. prosince	Vánoční koncert ve 14.30h v kostele v Kněždubě
27. prosince	Svátek sv. Jana apoštola – mše sv. spojená s žehnáním vína v 17.00h v Kněždubě
1. ledna	Slavnost Matky Boží Panny Marie
3. ledna	Žehnání a vyslání Tříkrálových koledníků – kostel Tvarožná Lhota v 8.30h
4. ledna	Žehnání a vyslání Tříkrálových koledníků – kostel Kněždub v 10.30h
4. ledna	Slavnost Zjevení Páně – mše sv. spojená s obřadem žehnání vody, kadidla a křídý
6. ledna	Adorační den farnosti
11. ledna	Svátek Křtu Páně – mše sv. spojená s obřadem zavírání jesliček
24. ledna	Farní ples – Tvarožná Lhota
8. února	Pomazání nemocných při mši svaté
18. února	Popeleční středa – mše sv. ve Tvarožné Lhotě v 17.00h a v Kněždubě v 18.00h

NÁVŠTĚVA NEMOCNÝCH

Tvarožná Lhota	4. prosince	8. ledna	5. února
Kněždub	5. prosince	9. ledna	6. února

*V naší farnosti jsme se rozloučili
(září – listopad)*

Kněždub

Marie Uříčářová	+ 11. září
Ludmila Polášková	+ 28. září
Miroslav Vítek	+ 28. října

Tvarožná Lhota

Anna Podolanová	+ 11. září
Radek Třetina	+ 6. října
Marie Bursíková	+ 27. října

*Děti, které přijaly svátost křtu
v naší farnosti během roku 2014*

Kněždub

Lubomír Duda, Alžběta Kedroňová, Matyáš Edmund Heger, Petr Polák, Nela Neumannová, Lucie Marie Bačíková, Martin Pavlica, Sabina Pinderová, Tadeáš Joch, Ema Marie Šveidlerová, Pavel Náhlík

Tvarožná Lhota

Natálie Anna Pavlicová, Nikola Adéla Vejmolová, Tomáš Kašný

POZVÁNKY

pro všechny, kteří chtějí obohatit svůj život s Kristem

V naší farnosti pravidelné čtvrtěční adorace 20-21hod.

VEČERNÍ ADORACE SE SVÁTOSTÍ SMÍŘENÍ

Kněždub	4. prosince	8. ledna	5. února
Tvarožná Lhota	11. prosince	15. ledna	12. února

VEČERNÍ ADORACE

Kněždub	22. ledna	19. února
Tvarožná Lhota	29. ledna	26. února

Adventní zpovídání

29. 11. So Lipov a Louka 14 - 15.30hod.

6. 12. So Hroznová Lhota 14 - 15.30hod.

7. 12. Ne Kuželov 14.30 - 15.30hod

13. 12. So Kněždub a Tvarožná Lhota 10 - 11.30hod.

13. 12. So Veselí nad Moravou 14 - 16.00hod.

17. 12. St Sudoměřice 16 - 17.00hod.

18. 12. Čt Rohatec 15 - 17.00hod.

18. 12. Čt Moravský písek 16 - 18.00hod.

19. 12. Pá Radějov 16 - 17.30hod.

20. 12 So Blatnice a Blatnička 10 - 11.30hod.

21. 12. Ne Strážnice 14.30 - 16.30hod.

Pán at' je před vámi, aby vám ukazoval správnou cestu.

Pán at' je při vás, aby vás mohl brát do náruče a chránit vás.

Pán at' je za vámi, aby vás bránil před záludností zlých lidí.

Pán at' je pod vámi, aby vás zachycoval, když padáte..

Pán at' je ve vás, aby vás utěšoval, když je vám smutno.

Pán at' je kolem vás, aby vás obhajoval, když na vás útočí.

Pán at' je nad vámi, aby vám žehnal.

Amen.

Zamyšlení na pokračování ... (7)

Vztah dvou lidí je založen na důvěře. Důvěře, která se buduje pomalu. Ale je nezbytné, aby byla pevná. Pevná a nezlomná. Teprve tehdy se dá mluvit o opravdovém vztahu. Když druhému dokáží říct „věřím ti“ bez jakýchkoliv pochyb, bez jakýchkoliv podmínek. To je ten pravý a upřímný vztah. Vztah člověka k člověku. Ale nad tímto vztahem je ještě jeden a to ten nejcennější vztah. Vztah k Bohu. Ten nejdůležitější základ života člověka. Od tohoto vztahu se odvíjí vztah k lidem. To největší přikázání, které Bůh dal člověku: „Miluj Boha celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“ Pak teprve nalezne člověk ten opravdový a upřímný vztah i k sobě samému a k druhým lidem.

Plnost důvěry v Boží moc, v Boží prozřetelnost. Ne, co chci já, ale co chceš Ty, Bože. To je ta odevzdanost se Božímu vedení. Ale i tento vztah vyžaduje delší cestu. Cestu poznání. Poznání Toho, který mi dal život. Poznání Toho, který mě tu chtěl mít. A skrze tuto bezmeznou důvěru přejít v Lásku. Lásku, která upevní vztah natolik, že Zlo už nemá moci. Láska je ten ochranný štít. Láska, která Zlo přemáhá. Vyhání ze srdce veškerou závist, zlobu, posuzování, sobectví, strach. Pokud je lidské srdce zaplněné Bohem, nemá v něm Zlo žádné místo. Směřovat k Bohu a budovat s Ním vztah skrze modlitbu, skrze skutky. Ne množstvím slov, ale skrze nejnepatrnější každodenní skutky....

PODĚKOVÁNÍ

Na závěr tohoto roku bych chtěla ze srdce poděkovat všem lidem,
kteří jakýmkoliv způsobem obohacují farní zpravodaj.

Děkuji za všechny články, fotografie, podněty i připomínky.

Ať Pán odplatí všem lidem dobré vůle.

Moc děkuji Martině Šimšové, která zajišťuje a připravuje
všechny články a fotografie za Tvarožnou Lhotu.

Velké poděkování patří taky paní Heleně Frolkové za její obětavou práci
při fotografování a zpracování fotografií na naše farní stránky,
ze kterých čerpáme i pro náš farní zpravodaj.

Poděkování patří taky manželům Sukupovým ze Strážnice,
kteří nám zpravodaj tisknou.

Děkuji za jejich vstřícnost, ochotu a milou spolupráci.

Pravidelné mše svaté v naší farnosti

Kněždub

Pondělí, čtvrtek, pátek

v 18.00 h (letní čas)

a v 17. 00 h (zimní čas)

Neděle v 10.30 h

Tvarožná Lhota

Středa v 18.00 h (letní čas)

a v 17.00 h (zimní čas)

Sobota 8.00 h

Neděle v 8.30 h

Příští číslo farního zpravodaje vyjde 1. března 2015.

Uzávěrka příspěvků je 22. února 2015.

Vydává: Římskokatolická farnost Kněždub

Zodpovědná osoba za veškerý obsah zpravodaje

Lenka Mokošová

Vychází pro vnitřní potřebu farnosti. Počet výtisků 280ks.

Náklady na 1ks činí 13Kč.

Dobrovolné příspěvky je možné vhodit

do kasičky vzadu v kostele.

Email: farnostknezdub@seznam.cz

Web: farnost-knezdub.ic.cz

„Dělejme nepatrné skutky, ale s obrovskou láskou.“

(Matka Tereza)